

“व्यतोतकालस्तद्व्यभुपेतः” रघुः “यज्ञे तस्य न गणितं तदि-
 हाभ्युपैति” उद्भटः स्त्रीकारे “अभ्युपेत्य चतुष्पात्” कृतिः
 अत्र-अवगमे, चाने, सक० “अत्रैमि ते सारमतः खलु त्वाम्”
 कुमा०। अधोगतौ अक०। अतु+अव+सन्ततसम्बन्धे । अन्व-
 वायः । वि+अव+अवधाने “गार्हपत्याहवनीयो न व्यवे-
 यात्” कात्या० १, ८, २२ । “नान्तरा यज्ञाङ्गानि व्यवे-
 यात्” श्रुतिः “अनुमत्या व्यवेयात्” कृतिः स्त्री उ’ सयोः संभो-
 गार्हव्यापारे व्यवायः। सम्+अव+सत्यक्सम्बन्धे अनुमतिवृ-
 ह्पसंबन्धे । स चावयवावयविनोः, गुणगुणिनोः, क्रिया-
 क्रियावतोः जातिव्यङ्ग्योश्च सम्बन्धः । समवेतः समवायः ।
 “संयुक्तसमवायतः तत्रापि समवेतानाम्” भाषा० ।
 सम्बन्धमात्रे च “एते ह वै रात्रौ सर्वांरात्रयः समवयन्ति”
 शत० ब्रा० ११, १, ७, ४, संहत्ये, “सेनायां समवेताये सैन्यास्ते”
 अमरः “धर्मक्षेत्रे कुरुक्षेत्रे समवेता युयुत्सवः” गीता ।
 आ-आगमने सक० । “पञ्चालनां समितिमेवाय” “स्तव-
 हयाय” तस्मात्लोकान् पुनरैत्यस्मै लोकाय” आ०
 उ० “यूनः स्वविरवायति” मनुः अतु+आ+सत्यगमने
 सक० । अभि+आ+आभ्यागमने आभिमुख्येनागतौ
 “गङ्गामभ्योहि सततं प्राप्नुसे सिद्धिमुत्तमाम्” भा० अतु०
 २, ६, ७० । उद्+आ+उद्गमने । उप+आ । समोपागमने ।
 प्रति+आ+प्रत्यागमने “प्रत्यायत्वां रात्रौ” शत० ब्रा० २,
 १, ४, २ । “नैनमेते रश्मयः प्रत्यायन्ति” शत० ब्रा० १४,
 ८, ६, २ ।
 उद्-उद्गतौ अक० । “उदेति सविता तावन्ताव एवास्तमेति
 च” सा० द० । उदयः । उत्क्रमणे अक० । उदेति
 ह वै सर्वेभ्यः प्राप्तभ्योय एवं वेद” आ० उ० । अभि+
 उद्+आभिमुख्येनोद्गतौ “किञ्चिदभ्युदिते रवौ” स० त० पु० ।
 प्रति+उद् प्रत्युदयानेन गतौ “प्रत्यदिवाय पार्वती” कुमा०
 सम्+उद् सत्युदये “यथादित्यः ससद्यन् वै तमः पूर्वं व्यपो-
 हति” भा० व० २, ६, ७० । “एककार्यं ससद्यन्तौ कथायौ
 युद्धेऽपराजितौ” भा० सभा० १, अ० । संहत्ये च ससद्यः
 उप+समीपगमने प्राप्तौ च “उपेयुषां मोक्षपथं मनीषिणाम्”
 माघः “योगो परं स्थानमुपैति दिव्यम्” गीता उपायः
 डुर+डुर्गमे । [अत्र हस्तं त्वम्” भट्टिः
 निर-निर्गमने । “निर्यदन्त्रविभूषितम्” दुर्गाध्यानम् । निरगा-
 परा-प्रेतभाषप्राप्तौ परेतः । पलायने च “यः परैति
 स जीवति” प्रतिपत्तौ “नैव त्रयो धार्तराष्ट्रः परैति”
 भा० व० ५, अ० ।

परि-व्याप्तौ सक० परोतः “पथितं पथ्येपि विश्वतः” ऋ० ७,
 १०, ६, १४, परिक्रमणे “प्रदक्षिणमग्निं परोत्य” ऋ० १०,
 परिपाद्याम् पर्यायः “जिह्वा पर्येति मे मुखम्” भा०
 आदि० १५, २ अ० । [यन्ति” अथ० १५, १०, ८ ।
 अनु+परि+परिपाद्या अनुगमने “संवत्सर एतद्वत्तोऽनुपरि-
 व्या+परि अभिमुख्येन व्याप्तौ वि+परि+व्युत्क्रमप्राप्तौ
 विपर्ययः “विपर्ययन्तौ वा एतावन्मिं भवतः” शत०
 ७, २, १, १५ । “विपरोतमतोन्यथा” छोटि० । “निमित्तानि
 च पश्चाभि विपरोतानि क्षेत्रव !” गीता
 प्र+परलोकगतौ अक० प्रेतः “प्रेत्य संज्ञास्ति” कठो०
 अपगतौ च “तस्मात्तदादृष्टात् प्रैति रघुः” दृष्ट० उ० ।
 प्रकर्षणे गतौ सक० “प्रयन्ति सर्वबीजानि रोषमाणा नि
 चैव ह” भा० व० १२, १ अ० ।
 अभि+प्र+अभिजापे “कर्मणा यमभिप्रैति स सम्प्रदानम्”
 पा० अभिप्रायः “अभिप्रेतार्थसिद्धिर्भङ्गश्च” रघु० ।
 प्रति+प्रतिगमने “सरस्वतोद्गतवनं प्रतीयुः” “राक्षः प्रती-
 याय गुरोः सकाशम्” रघुः प्रतीयुषा पूर्वदृष्टे जनेन
 भट्टिः । चाने प्रत्ययः प्रतीतिः । “उच्चावचा जान-
 पदधर्मां यामधर्मांश्च तान् विवाहे प्रतीयात्” आश्व०
 प० “सर्वोच्चात्मास्तीति प्रत्येति न नाहमस्मीति” “सर्वो-
 लोको नाहमस्मीति प्रतीयात्” या० भा० “कलहंसमात्राः
 प्रतीयिरे श्रोत्रमुखैर्निरादेः” भट्टिः । विख्यातौ “शोऽयं
 वटः श्यामकृति प्रतीतः” रघुः “तं प्रतीतं स्वधर्मेण”
 मनुः “चतुर्वर्गफलप्राप्तिर्हि काव्यतः-प्रतीतैव” सा० द०
 विश्वासे “पतिः प्रतीतः प्रसयोन्युच्चौ प्रियाम्” रघुः “बल-
 वदपि चिन्तितानामात्मन्यप्रत्ययं चेतः” “बलवदपि दूयमः मं
 प्रत्यापयतीव सां हृदयम्” यकु० “ताः चचारितवर्हिश्च
 प्रत्याययत सैषिणी” रघुः ।
 सम्+प्रति+सत्यगुज्ञाने निश्चये सत्यगुविश्वासे च । “किं तत्कष्टं
 वेत्युपलब्धसंज्ञाविकल्पयन्तोऽपि न संप्रतीयुः” भट्टिः ।
 वि+विगमे करिष्ये “पितरः कामं व्येतु मोक्षानसोत्तरः” भा०
 आ० ६, ६ अ० “अनुमानं द्विविधं धीतकपीतञ्च” सा० कौ०
 “धीतशोकभयो विप्रो ब्रह्मलोके महीयते” “निवर्तो
 यीतवत्सरः” मनुः । “धीतशोकभयक्रोधः” गीता ।
 सम्+सङ्गमे मेलने अक० “आध्यायस्व समेतं ते विश्वतः सोम !
 वृष्णाग्रम्” ऋ० १, ६, १, ६, “पार्थिवः सर्वेषु मीयुष्यत भारत !”
 भा० आ० १, ८ अ० “राक्षसो हरियुष्माभ्यां सत्तराय सुभी-
 यतः” “किं नर्यो राक्षसैश्चैव समीयुर्गोतुरैः सह” रामा०